

ACinfo

ABVV Algemene Centrale
Samen sterk

Driemaandelijks uitgave van De Algemene Centrale-ABVV | 25^e jaar | Januari februari maart 2010 | Afgiftekantoor Charleroi X B309659

DE OVERHEIDSBEGROTINGEN

Op fluwelen pootjes,
maar met nijldige
klauwen!

KLIMAAT

**Minder
broeikasgassen,
meer sociale
rechtvaardigheid**

ZWANGERE VROUWEN

Discriminatie ten einde

ARBEIDSONGEVALLEN

Bescherming in de papierindustrie

*De allerbeste
wensen voor het
nieuwe jaar!*

Van alle medewerkers van de
Algemene Centrale van het ABW

Deze AC-Info kwam tot stand met de
medewerking van:

Bruno Bachely, Christian Bianchini,
Virginie Caverneels, Hans Christiaens,
Brigitte Cianci, Klavdija Cibej, Valérie
Debatisse, Nathalie De Geeter,
Andrea Della Vecchia, Pierre De
Meester, Arnaud Dupuis, Antonina
Fuca, Nathalie Honoré, Frank Jacobs,
Kamiel Kelders, Paul Lootens, Gilles
Maufroy, Annemarie Platteau, Koen
Van Brabant, Edna Verheyen et
Philippe Vigneron.

In dit nummer

- 4** Overheidsbegrotingen
Op fluwelen pootjes, maar met nijldige klauwen
- 9** Het Jaarlijks Actieplan voor veiligheid
en gezondheid
Niet zonder het advies van het CPBW
- 10** Het brugpensioen
Voor mindervaliden en voor werknemers met ernstige
lichamelijke problemen
- 12** Arbeidsongevallen
Meer bescherming nodig in de papierindustrie
- 14** Preventieve verwijdering
van zwangere vrouwen
Discriminatie ten einde
- 15** Betaald educatief verlof
Wat doe je als je ziek wordt
- 16** De vakbonden over het klimaat
Minder broeikasgassen, meer sociale rechtvaardigheid
- 18** Palestina
Waardig werk is onmogelijk onder Israëlische bezetting
- 20** Kort nieuws
- 22** www.accg.be
In een nieuw kleedje

Jawel, er is ook goed nieuws

In 2010 zullen we hard moeten vechten voor onze jobs en onze sociale bescherming. Maar is er ook niet een beetje goed nieuws bij het begin van het nieuwe jaar? We vroegen het aan onze voorzitter en onze algemeen secretaris, Alain Clauwaert en Jacques Michiels.

Alain Clauwaert: We hopen dat het iedereen goed gaat in dit nieuwe jaar. We wensen alle militanten, alle leden en alle medewerkers van onze Algemene Centrale het allerbeste toe. En dan gaat het in de eerste plaats over hun gezondheid, over het geluk in de huiskring en onder de vrienden. Laat het een jaar van warme vriendschap worden. Maar laten we er ook een strijdbaar syndicaal jaar van maken. We zullen op de bres moeten staan om jobs en sociale bescherming te verdedigen.

Het ABVV en de Algemene Centrale zijn niet mals voor de regering als het over de aanpak van de crisis gaat.

Jacques Michiels: Neen, inderdaad. We geven in deze AC-Info veel aandacht aan de overheidsbegrotingen omdat het de verkeerde kant uitgaat. We kunnen niet genoeg op onze hoede zijn. De regering heeft onze sociale zekerheid nu grotendeels ongemoeid gelaten. Maar er wordt wel degelijk bespaard en gesnoeid. Terwijl we juist nu een sterke overheid nodig hebben die de tewerkstelling uit het slop helpt. Om het financiële systeem uit de afgrond te halen werd 22 miljard opzijgezet, om jobs te redden gebruikt men miljoenen. 3 nullen minder, dat zegt genoeg. Elke dag wordt duidelijker dat de regering ons een rad voor de ogen draait. De banken moeten een bijdrage leveren, maar krijgen die de eerste jaren ogenschijnlijk gewoon terugbetaald. Vlaanderen zet 22 miljoen opzij voor tewerkstellingsprojecten. Maar tegelijk moet de VDAB 22 miljoen besparen. Ten koste van de tewerkstelling. In Wallonië moet de FOREM zijn reserves gebruiken om uit de kosten te geraken. Maar die reserves dienen eigenlijk om werkzoekenden te begeleiden naar een nieuwe job. Ook dat gaat dus ten koste van de tewerkstelling.

Dat voorspelt weinig goeds. Maar is er dan helemaal geen goed nieuws, nu, in deze nieuwjaarsdagen?

Alain Clauwaert: Dat is er zeker wel. Onze syndicale actie werpt ook vruchten af. Dat moet ook gezegd worden. Onlangs werd beslist dat alle zwangere vrouwen die preventief moeten stoppen met werken een betere en gelijke vergoeding krijgen. En de slachtoffers van beroepsziekten verliezen vanaf dit jaar niet langer een stuk van hun vergoeding als ze met pensioen zijn. Daarmee zijn we er nog niet, maar het is toch een stap vooruit. Positief is bijvoorbeeld ook dat vakbonden samen met milieugroepen en Noord-Zuidbewegingen een hecht front vormen in het grote klimaatdebat. We slaagden er samen in om onze stem luid te laten doorklinken in Kopenhagen. Nee, echt waar, het syndicale engagement van onze militanten loont.

En wat met de gelijkschakeling van de sociale statuten van arbeiders en bedienden?

Jacques Michiels: We hebben in ieder geval het debat uit het verdomhoekje gehaald. De werkgevers weigeren er iets aan te doen, maar ondertussen is er toch een tijdelijke crisismaatregel waardoor arbeiders bij individueel ontslag of faillissement een bijkomende forfaitaire vergoeding krijgen. Het is een eerste doorbraak en dus moeten we voort blijven vechten. De ontslagregeling voor arbeiders moet fundamenteel verbeterd worden. Op die spijker blijven we slaan. En uiteindelijk moeten alle discriminaties verdwijnen. Ook de carenzdag bijvoorbeeld, om maar de meest absurde toestand te noemen. Er moet een eenheidsstatuut komen voor arbeiders en bedienden. Zo staat het in onze congresresoluties en daar gaan we voor. We zullen het in het nieuwe jaar nog geregeld laten horen. ■

DE OVERHEIDSBEGROTINGEN

Op fluwelen pootjes, maar met nijdige klauwen

4

ACinfo

Als je wil weten welke politieke keuzes de verschillende regeringen in ons land maken, moet je naar hun begrotingen kijken. In oktober werden die begrotingen voorgesteld en goedgekeurd en stap voor stap worden ze nu in daden omgezet. Er wordt bespaard, maar wel heel voorzichtig, een beetje zoals katten tewerk gaan. Die sluipen ook op fluwelen pootjes naar hun prooi, tot zij uiteindelijk met hun nijdige klauwen toeslaan. Reden genoeg dus voor het ABVV om op zijn hoede te blijven. Het begrotingsdossier is bijzonder complex en verandert elke dag. We geven een beeld van de algemene lijnen en van onze syndicale standpunten in zeven verschillende tekstblokken.

OPGELUCHT MAAR VERRE VAN TEVREDEN

Er zitten positieve punten in de begrotingen, maar er zitten ook heel wat minpunten in verborgen. Zo kan men het standpunt van het ABVV samenvatten.

Er is opluchting omdat er geen sociaal bloedbad wordt aangericht. De sociale zekerheid blijft buiten schot. De groeinorm voor de gezondheidszorg blijft op 4,5%, ook al stijgen de kosten daar niet zo sterk. Maar het geld dat niet wordt uitgegeven blijft in de sociale zekerheid. De ziekteverzekering wordt op een aantal punten verbeterd. Ook het budget voor

de welvaarts koppeling van sociale uitkeringen blijft gewaarborgd. En de overheid zal de tekorten in de sociale zekerheid bijpassen.

Maar er zijn dus ook minpunten, heel ernstige zelfs. De banken moeten maar een vederlichte 'verzekeringspremie' betalen. Het Franse Suez, de moedermaatschappij van Electrabel, wordt vriendelijk uitgenodigd om een bijdrage te leveren, maar laat horen daar helemaal geen zin in te hebben. De strijd tegen de fiscale fraude wordt opgevoerd, de notionele intreestaf trek wordt een heel klein beetje teruggeschroefd. Maar echte fiscale maatregelen om de inkomsten van de overheid te verbeteren zijn er niet.

Geen opheffing van het bankgeheim, geen belasting op fortuinen, geen heffingen op beurs speculaties.

Er zal bespaard worden op overheidsdiensten. Er worden inspanningen opgelegd aan de gewesten en gemeenschappen. Dat gaat onvermijdelijk ten koste van de tewerkstelling.

De werknemers betalen dus toch. Ze betalen omdat ze massaal hun jobs verliezen en de overheid te weinig inkomsten zoekt om daar iets aan te doen. 90.000 collectieve ontslagen tegen eind 2010, dat staat ons te wachten omdat het relancebeleid van de regering niet krachtadig genoeg is. ■

DE CIJFERS IN EEN NOTENDOP

Het heeft weinig zin uit te pakken met een berg cijfers. We beperken ons tot de kerngetallen. Zij maken duidelijk dat de financiële en economische crisis een zeer groot gat in de staatsfinanciën heeft geslagen. Het crisisbudget voor 2010 weegt al heel zwaar door, maar de grootste besparingen moeten nog komen. De syndicale beweging zal zeer alert moeten blijven om een aanslag op de sociale zekerheid de komende jaren te verhinderen.

- Het totale overheidstekort: 30 miljard euro.
- De besparingen van het crisisbudget: 2,2 miljard euro in 2010, 3,4 miljard euro in 2011.
- Verdeling van de inspanning voor de komende jaren: 65% voor de federale overheid, 35% voor de gewesten en gemeenschappen, en ook de gemeenten.
- De Vlaamse overheid: bespaart 1,5 miljard euro in 2010, bespaart 2 miljard in 2011, wil haar begroting al in evenwicht in 2011.
- Het Waalse gewest en de Franstalige gemeenschap besparen 586 miljoen euro in 2010, drijven de jaren daarna de inspanning op om in 2015 een begrotingsevenwicht te bereiken.
- Het Brusselse gewest bespaart 290 miljoen in 2010, dringt aan op meer middelen van de federale overheid, spreekt over een begrotings-evenwicht tegen 2019. ■

DE FEDERALE BEGROTING: FINAAL BETAALT DE CONSUMENT TOCH

De federale regering dokterde een crisisbegroting uit met een reeks nieuwe inkomsten, een aantal besparingen en een marge om het economisch herstel te ondersteunen. Langs de kant van de besparingen is zij voorzichtig, kwestie van de crisis niet nog erger te maken.

Wie dit overzicht goed leest moet uiteindelijk vaststellen dat er voor de werknemer en de consument toch een prijskaartje klaarligt.

- De banken en de energiesector moeten een bijdrage leveren.
- De strijd tegen de fiscale fraude wordt opgedreven. Maar het fiscale bankgeheim waar de grootste fraudeurs goed bij varen wordt niet opgeheven.
- De notionele interestaftrek wordt een heel klein beetje gekortwiek, maar blijft jaarlijks tussen 3 en 4 miljard kosten.
- Accijnzen op diesel en tabak gaan omhoog.
- Bouwgronden worden duurder door een btw-heffing van 21%.
- De belasting op bedrijfswagens wordt afhankelijk gemaakt van de CO₂-uitstoot. De fiscale aftrekbaarheid van brandstofkosten wordt beperkt tot 75%.
- De verlaging van de werknemersbijdrage voor hoge lonen wordt ingeperkt. Een aantal werkgeversbijdragen worden verhoogd. En bedrijfsleiders mogen minder bedrijfskosten aftrekken.
- De werkgeversbijdrage voor brugpensioenen wordt verhoogd, afhankelijk van de leeftijd waarop een werknemer met

brugpensioen gaat. Hoe jonger de bruggepensioneerde, hoe hoger de bijdrage voor de werkgever.

- Er wordt bespaard op de ambtenaren: 3,4%. Onvermijdelijk moet dat banen kosten.
- Er wordt bespaard op de dienstencheques. Per jaar krijgt een gebruiker er nog 500, in plaats van 750.
- Er wordt bespaard op de fiscale steun voor energiebesparingen in woningen.
- Werknemers ouder dan 50 die deeltijds tijdskrediet nemen krijgen een hogere uitkering.
- De BTW voor maaltijden wordt verlaagd naar 12% en de fraude in de horeca wordt harder aangepakt. Vraag blijft of er daardoor ook meer werkplaatsen komen.
- De verlaging van de BTW in de bouw tot 6% wordt verlengd tot 31 maart 2010. Ook hier blijft de vraag of particulieren daardoor minder betalen en of dit daadwerkelijk banen oplevert.
- Er wordt geld vrijgemaakt voor een jongerenbanenplan.
- De regering wil een aantal crisismaatregelen voor de tewerkstelling verlengen tot half volgend jaar, onder meer de tijdelijke werkloosheid voor bedienden. ■

BANKEN EN ELECTRICITEITSSECTOR KOMEN ER GOED VANAF

De financiële wereld is verantwoordelijk voor de zware crisis. Er werd 22 miljard opzijgezet om de banken van de ondergang te redden. Nu moeten zij een 'verzekeringspremie' betalen om het overheidsbudget te redden: 220 miljoen in 2010, 670 miljoen in 2011. En daarna elk jaar 540 miljoen. Dat ziet er niet slecht uit, tot je wat van naderbij gaat kijken. Want in ruil daarvoor staat de overheid borg voor het geval de banken weer in moeilijkheden geraken. Hun bijdrage wordt berekend op de gewone spaartegoeden, niet op speculatieve producten. Bankers die te veel risico's nemen komen er goed van af. De vraag rijst ook of de banken de eerste jaren wel iets zullen betalen

want ze zullen het geld terugkrijgen van het aloude garantiefonds dat nu wordt opgeheven. Het is trouwens helemaal niet uitgesloten dat die verzekeringspremie wordt doorgerekend aan de consumenten. Men zou dat in het oog houden, maar ondertussen sloeg Test Aankoop al alarm.

En dan zijn er de elektriciteitsproducenten, zeg maar Electrabel dat de markt monopoliseert en dat in handen is van het Frans Suez. De kerncentrales worden langer opgehouden en aangezien de verbruikers die ondertussen hebben afbetaald met hoge elektriciteitsfacturen, brengen die hoge winsten voort. Men spreekt over nucleaire rente. De overheid vraagt daar jaarlijks 230 miljoen van. Dan houdt de energiereus nog altijd twee derden van die nucleaire rente

over. Bovendien wil Suez helemaal niet betalen. De groep stapte al naar de rechter om de bijdrage die ze dit jaar moest betalen te betwisten. De regering staat er bij, kijkt ernaar, en wacht machteloos af. ■

EN WAT MET DE ONTSLAGREGELING VOOR ARBEIDERS?

In haar begroting houdt de federale regering geld opzij om een drietal crisismaatregelen ten behoeve van de bedienden met zes maanden te verlengen. De belangrijkste maatregel gaat over het instellen van tijdelijke werkloosheid voor bedienden. De vakbonden stonden dat toe, op voorwaarde dat er ook gewerkt werd aan een gelijkstelling van de sociale statuten van arbeiders en bedienden. De prioriteit gaat naar een betere ontslagregeling voor de arbeiders. Het kan niet zijn dat er langs de ene kant voor gezorgd wordt dat werknemers gespaard worden van afdankingen terwijl er

langs de andere kant goedkope opzegtermijnen bestaan waardoor andere werknemers vlotjes kunnen afgedankt worden. Toen de vakbonden eind november alarm gingen slaan bij Premier Leterme over de groeiende werkloosheid vroegen ze aandacht voor betere opzegtermijnen voor arbeiders. Maar Leterme hield de boot af en verwees de discussie naar het sociaal overleg. De werkgevers zaten daarmee op rozen. Het geld voor de verlenging van de tijdelijke werkloosheid voor bedienden lag al klaar. En dus wilden ze niet eens meer praten over de statuten van arbeiders en bedienden. Geen wonder dat het ABVV actie voerde op 4 december in Brussel om te eisen dat er meer

gedaan wordt tegen de massale afdankingen, maar ook om te eisen dat de opzegtermijnen voor arbeiders opgetrokken worden en dat werkzoekenden in deze crisistijden niet langer bedreigd worden met uitsluiting van werklozensteun. De actie had effect. De ministers Onkelinx en Milquet porden de werkgevers aan om vooruitgaan te boeken in de harmonisering van de statuten. En de regering besliste om tijdelijk een bijkomende premie van 1.666 euro te geven aan arbeiders die getroffen worden door een individueel ontslag of een faillissement. Daarmee zijn we natuurlijk nog zeer ver van een gelijk statuut voor arbeiders en bedienden. ■

GEWESTEN EN GEMEENSCHAPPEN MOETEN SNOEIEN

Het ziet er niet fraai uit voor de gewesten en gemeenschappen. Besparen betekent voor hen dat er moet gesnoeid worden in de uitgaven. Zij kunnen maar weinig doen aan hun inkomsten want ze hebben maar beperkte bevoegdheden om die te verhogen. En de dotaties, dat is het geld dat ze van de federale overheid krijgen, verminderen omdat er door de crisis minder staatsinkomsten zijn. Onze staatsstructuur is ingewikkeld. Er zijn de gewesten die zich bezighouden met materies zoals werkgelegenheidsbeleid of mobiliteit. Er zijn de gemeenschappen die bevoegd zijn voor zaken zoals onderwijs, cultuur of media. In Vlaanderen vormen gewest en gemeenschap één geheel. Maar de Franstalige gemeenschap is een aparte entiteit. Daarnaast is er het Waalse gewest waar ook Duitstalig België bij hoort. En er is ook nog het Brusselse gewest.

Het Waalse gewest en de Franstalige gemeenschap

hebben nu een gezamenlijke begroting opgesteld. Er worden reserves aangesproken, budgetten en projecten worden bevroren en er wordt bespaard. Dat kan alleen maar ten koste gaan van de tewerkstelling en van het sociale beleid, zo oordeelt

het Waalse ABVV. Voorbeelden zijn er te over. De Forem, de Waalse VDAB, moet haar reserves aanspreken om haar budget recht te trekken, terwijl die reserves eigenlijk dienen om ontslagen werknemers te begeleiden. Projecten voor de bevordering van de werkgelegenheid krijgen 10% minder. Een project voor gratis vervoer naar school wordt afgeblazen. De Waalse openbare diensten moeten het met 4% minder doen. Bij de RTBF worden 100 arbeidsplaatsen geschrapt. Het hoger onderwijs en de permanente vorming moeten het ook met heel wat minder zien te doen. Geen bijkomende inspanningen voor de werkgelegenheid, geen nieuwe middelen voor onderzoek en ontwikkeling. En dat terwijl het ergste van de tewerkstellingscrisis er nog zit aan te komen.

De Vlaamse overheid

heeft een nieuw woord uitgevonden: efficiëntiewinst. Het geeft de schijn dat er winst wordt gemaakt en ondertussen wordt er gesnoeid. De Lijn moet inleveren, het onderwijs moet behoorlijk wat ondersteunende projecten wegnippen, de VRT moet het met minder doen. Een belangrijke maatregel is dat de jobkorting alleen nog zal toegekend worden aan de laagste inkomsten, zoals het oorspronkelijk ook was bedoeld. De Vlaamse regering zet een enveloppe opzij om de werkgelegenheid en de investeringen te bevorderen. Goed voor twee keer 22 miljoen. Maar tegelijk moet de VDAB wel 22 miljoen besparen. Er wordt wel wat geld vrijgemaakt voor enkele sociale maatregelen in de kinderopvang en het gehandicaptenbeleid. En de Vlaamse regering wil al in 2011 een

begrotingsevenwicht om daarna nieuwe initiatieven te kunnen nemen. Toch is het Vlaamse ABVV uitermate kritisch. Het is vandaag dat alle middelen moeten ingezet worden om jobs te redden. Het kan niet zijn dat opleiding of tewerkstelling nu getroffen worden door besparingen. Bij alle maatregelen die worden genomen moet gecontroleerd worden wat het effect is op de werkgelegenheid. En er moet ten gronde onderzocht worden waar er nieuwe inkomsten kunnen gevonden worden.

Het Brusselse gewest

zit in zeer moeilijke papieren. De hoofdstedelijke regio zuigt veel armoede en sociale problemen aan, terwijl de middelen ontbreken voor een krachtadig beleid. In de begroting van 2010 wordt heel hard gesnoeid. Dat zal vooral ten koste gaan van de openbare diensten, van de openbare werken en ook van het openbaar vervoer. De vervoersmaatschappij MIVB moet bijzonder hard snoeien, precies nu er een oplossing moet komen voor de gigantische verkeersproblemen rond en in de stad.

ABVV-Brussel is blij dat er ondanks alles geld overblijft voor werkgelegenheidsbeleid en voor sociale projecten. Maar ABVV-Brussel stelt aan de kaak dat de overheidsmiddelen ontbreken om het sociale beleid te voeren dat zo hoognodig is in een stedelijke regio. Er is een structurele herfinanciering nodig: de federale overheid moet bijkomende middelen ter beschikking stellen. ■

MEER RECHTVAARDIGHEID VOOR SLACHTOFFERS VAN BEROEPSZIEKTEN

Er komt in 2010 een positieve maatregel voor slachtoffers van een beroepsziekte. Het gaat meer bepaald over werknemers die daardoor een blijvende arbeidsongeschiktheid oplopen. Doorgaans is dat een gedeeltelijke ongeschiktheid waarvoor de werknemer een schadeloosstelling krijgt. Die vergoeding wordt berekend op basis van twee elementen. Een eerste deel houdt rekening met de lichamelijke ongeschiktheid. Een tweede deel houdt rekening met het feit dat de werknemer minder kansen heeft op de arbeidsmarkt. Dat noemt men de sociaal-economische factoren.

Sinds 1994 verliezen deze werknemers het deel sociaal-economische vergoeding wanneer ze 65 worden, wat voor velen een zeer aanzienlijke daling betekent. Een regelrechte onrechtvaardigheid die de Algemene Centrale altijd heeft aangeklaagd.

Nu zullen de getroffen werknemers opnieuw de volle vergoeding krijgen. Niet alleen zij die 65 zullen worden, ook zij die al 65 zijn en dat wil zeggen dat zowat 23.000 mensen hun vergoeding zullen zien verhogen.

Deze verbetering staat in de programmawet die het parlement in december moest goedkeuren, maar dat kon normaal gezien geen probleem stellen.

Voor alle duidelijkheid, dit staat los van de welbekende decumul. Dat is een andere besparingsmaatregel die de samenvoeging van een pensioen met de schadeloosstelling voor beroepsziekte of arbeidsongeval fors beperkt. Die bestaat nog altijd en wordt eveneens zwaar aangevochten door de Algemene Centrale.

We voeren al jaren strijd voor een betere schadeloosstelling van slachtoffers van beroepsziekten of van arbeidsongevallen. Het is een goede zaak dat een oude besparingsmaatregel nu verdwijnt. Maar de zaak is dus nog niet rond: ook de decumul moet verdwijnen. ■

kort nieuws...

Debatten over de vakbond van morgen

Het kwam al uitvoerig ter sprake: ter gelegenheid van de 100ste verjaardag van de Algemene Centrale van het ABVV werd een boek uitgegeven waarin tal van specialisten in alle vrijheid hun mening geven over de toekomst van de vakbeweging. Er werd ook al bekendgemaakt dat alle gewestelijke afdelingen van de Algemene Centrale vanaf begin dit jaar debatten zullen organiseren over onze syndicale toekomst. Er zullen ook gespreksrondes op touw

worden gezet met een aantal medewerkers aan het boek. De discussies zullen over drie onderwerpen gaan: wie zijn we en waar willen we naartoe? Europa en de wereld zonder grenzen... en wat met de vakbonden? Solidariteit, vakbondsrechten, milieu, waardig werk: wat doen we ermee?

Er zullen ook artikels over die thema's komen in De Nieuwe Werker en in AC Info. En er wordt een speciale rubriek aan gewijd op onze website www.accg.be. Voorwaar iets om goed in het oog te houden. ■

Niet zonder het advies van het CPBW

Jaarlijks, normaal begin november moet de werkgever zijn eerste ontwerp van Actieplan voor veiligheid en gezondheid voorstellen aan de leden van het CPBW. De wet bepaalt inderdaad dat het ontwerp ter advies moet worden voorgelegd aan het comité ten laatste op de 1ste dag van de tweede maand die voorafgaat aan het jaar waarvoor het Actieplan is opgesteld. Bovendien schrijft dezelfde wet ook voor dat het Plan niet kan worden uitgevoerd zolang het Comité zijn advies niet heeft uitgebracht.

Wat is een Jaarlijks Actieplan?

Het Jaarlijks Actieplan omschrijft uitvoerig alle maatregelen en acties inzake veiligheid en gezondheid van de werknemers die gepland zijn voor het volgende jaar. Het berust op een aangepaste analyse van de risico's in de onderneming. Het Jaarlijks Actieplan is gebaseerd op het Globaal Preventieplan, dat wordt opgemaakt voor een periode van 5 jaar.

Het Jaarlijks Actieplan bepaalt onder andere:

- de prioritaire doelstellingen in het kader van het preventiebeleid van het volgend dienstjaar,
- de middelen en methoden om deze doelstellingen te bereiken,
- de opdrachten, verplichtingen en middelen van alle betrokken personen,

- de aanpassingen die moeten aangebracht worden aan het Globaal Preventieplan ingevolge gewijzigde omstandigheden ; de ongevallen en incidenten die zich in de onderneming of instelling hebben voorgedaan ; het jaarverslag van de interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het werk van het voorbije burgerlijk jaar ; de adviezen van het comité tijdens het voorbije burgerlijk jaar.

Wanneer de doelstellingen zijn vastgelegd, dient men de middelen te bepalen om ze te verwezenlijken. Het is om die reden dat een Jaarlijks Actieplan realistisch moet zijn en vooral 'realiseerbaar'. Eerst en vooral in de tijd. Het heeft geen zin om het plan te overladen met onuitvoerbare doelstellingen. Het moet ook concreet zijn. Eigenlijk moet het Plan een goed uitgebouwd hulpmiddel zijn waarmee werkgevers en werknemers concreet aan de slag kunnen.

Nadien, vanaf de inwerkingtreding, in principe op 1 januari 2010, moet het plan regelmatig geëvalueerd worden tijdens de maandelijkse vergaderingen van het comité.

Goed om weten

Meer gedetailleerde informatie over het Globaal Preventieplan en het Jaarlijks Actieplan vindt u in de sociale gids, in de brochure 'Jouw werk in het CPBW', ook te raadplegen op onze website www.accg.be. ■

Brugpensioen voor mindervaliden of werknemers met ernstige lichamelijke problemen

Het generatiepact heeft de bedoeling de toegang tot het brugpensioen te bemoeilijken en op termijn het stelsel te laten uitdoven. Het ABVV en de Algemene Centrale hebben zich met hand en tand hiertegen verzet. Ondanks de goedkeuring van het generatiepact zijn we er toch in geslaagd om een aantal versoepelingen aan te brengen. Dat is zo bijvoorbeeld gelukt voor het brugpensioen voor de werknemers die mindervalide zijn of ernstige lichamelijke problemen hebben. De regeling gaat in op 1 januari 2010.

Voor alle duidelijkheid, wij streven er nog altijd naar de meest gunstige arbeidsvoorwaarden te verzekeren voor alle werknemers en zeker voor al diegenen met een moeilijke job. Aangezien dit jammer genoeg niet altijd mogelijk is en bepaalde functies zwaar doorwegen op de gezondheid van heel wat werknemers, zouden ze de arbeidsmarkt vroeger moeten kunnen verlaten.

Werknemers die het brugpensioenstelsel willen gebruiken dat nu in voege treedt, moeten eerst een procedure doorlopen bij het Fonds voor Arbeidsongevallen (FAO) of het Fonds voor Beroepsziekten (FBZ). Op basis daarvan kan de werkgever de ontslagprocedure

opstarten of kan hij de opzegtermijn betekenen die gepresteerd moet worden met het oog op het brugpensioen.

Wie komt in aanmerking voor dit brugpensioenstelsel ?

De CAO is van toepassing op werknemers van 58 jaar met 35 jaar loopbaan op het ogenblik van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst. De leeftijd moet zijn bereikt in de periode van 1 januari 2010 tot 31 december 2012.

Dit systeem van brugpensioen is interessant vanaf 2010 voor de mannen omdat vanaf dan voor hen de loopbaanvereiste opgetrokken wordt

tot 37 jaar voor brugpensioenen op 58 jaar (algemeen stelsel).

Het stelsel werkt voorlopig maar tot 2012. Indien het daarna wordt verlengd, zal het voor de vrouwen enkel vanaf 2014 interessant worden. Op die datum zullen ze een loopbaan van 38 jaar moeten bewijzen, willen ze op 58 jaar op brugpensioen gaan.

Over welke categorieën gaat het?

Het gaat om werknemers die mindervalide zijn of ernstige lichamelijke problemen hebben. Er zijn 3 categorieën werknemers die in aanmerking komen.

Mindervalide werknemers erkend door een bevoegde overheid.

Dat zijn werknemers die voldoen aan de medische voorwaarden om ingeschreven te worden in een agentschap voor personen met een handicap; werknemers die voldoen aan de medische voorwaarden om recht te hebben op een inkomensvervangende tegemoetkoming of een integratie-uitkering; doelgroepwerknemers in beschutte werkplaatsen en sociale werkplaatsen; werknemers met een blijvende arbeidsongeschiktheid van meer dan 65 % ten gevolge van een arbeidsongeval of een beroepsziekte.

Deze werknemers moeten geen procedure doorlopen. Bij hun aanvraag voor brugpensioen moeten zij enkel het bewijs leveren dat zij tot een van bovenvermelde werknemers behoren. Daarvoor volstaat een attest.

Werknemers met ernstige lichamelijke problemen.

Het gaat om werknemers met ernstige lichamelijke problemen die geheel of gedeeltelijk veroorzaakt zijn

door de beroepsactiviteit en die de verdere uitoefening van hun beroep significant bemoeilijken.

De ernst van de lichamelijke problemen wordt niet beoordeeld in functie van een percentage van ongeschiktheid.

Deze werknemers moeten een procedure volgen om door het Fonds voor Arbeidsongevallen te worden erkend als werknemer met ernstige lichamelijke problemen. Een aanvraagformulier (C91/1) kan worden bekomen bij het Fonds voor Arbeidsongevallen (www.fao.fgov.be) of bij de plaatselijke AC-afdeling. De aanvraagprocedure tot erkenning voor ernstige lichamelijke problemen kan zes maanden duren.

Werknemers gelijkgesteld aan werknemers met ernstige lichamelijke problemen.

Werknemers die blootgesteld werden aan asbest kunnen in bepaalde gevallen worden gelijkgesteld met werknemers met ernstige lichamelijke gebreken. Deze werknemers moeten een procedure volgen om een attest

bij het Fonds voor de Beroepsziekten te bekomen. Een aanvraagformulier (C91/2) kan worden bekomen bij het Fonds voor de Beroepsziekten (www.fmp-fbz.fgov.be) of bij de plaatselijke AC-afdeling.

De beperkingen van het stelsel

Deze CAO omvat een aantal beperkingen. Ze werd immers voor een bepaalde duur gesloten van 1 januari 2010 t.e.m. 31 december 2012. Bovendien voorziet de CAO erin dat enkel 1200 werknemers voor dit brugpensioen in aanmerking komen, hetgeen absoluut niet door de beugel kan. Een commissie 'zware beroepen' werd opgericht in de Nationale Arbeidsraad om de werking en het resultaat van het stelsel te evalueren, maar ook om de regels aan te passen indien de kaap van 1200 gevallen wordt overschreden. Belangrijker is dat CAO 91 geen oplossing biedt voor de slechte arbeidsomstandigheden. Zoals we reeds aanhaalden in onze congresresoluties weigeren we ons leven op het spel te zetten om ons brood te verdienen. ■

Meer bescherming nodig in de papierindustrie

Veiligheid en gezondheid op het werk blijft een hoofdbekommernis voor de Algemene Centrale. Er wordt veel gewerkt aan de verbetering van de situatie van de werknemers, maar we hebben nog heel wat voor de boeg. Onlangs was er voor de vakbondsafgevaardigden uit de papierindustrie een studiedag over het onderwerp. Het was de bedoeling een stand van zaken op te maken van de arbeidsongevallen in de papiersector en een syndicaal antwoord te vinden op de problemen die zich stellen.

Enkele cijfers

In 2007 hebben er zich 163.928 ongevallen voorgedaan op het werk. In de papiersector waren het er 832, waarvan 52 een blijvende arbeidsongeschiktheid of de dood tot gevolg hadden. De ongevallen in het papier houden meestal verband met valpartijen of verlies van controle op transport- of stockermachines. De evolutie van de laatste jaren toont een daling van de arbeidsongevallen in de papierindustrie, maar dit vloeit hoofdzakelijk voort uit de vermindering van het aantal arbeiders.

Naleving van de procedure

Arbeidsongevallen niet aangeven kan voor de werknemers verstrekken gevolgen

hebben. Als er zich complicaties voordoen door een ongeval dat stilgehouden werd, zal de RIZIV-vergoeding nog maar 60% van het loon bedragen in plaats van 90%. Het is bijgevolg essentieel dat de werkgever elk arbeidsongeval aan de verzekeraar aangeeft binnen de 8 dagen na het ongeval. De aangifte moet door de werkgever correct worden ingevuld. Hij is trouwens ook verplicht om het ongeval te melden aan het CPBW. Bovendien moet elke onderneming een register bijhouden van alle arbeidsongevallen. De keuze van de verzekeringsmaatschappij, de premie die de werkgever betaalt, het preventiebeleid dat de verzekeraar kan voeren, het zijn allemaal punten waarop de afgevaardigden

“Arbeid maakt nog meer slachtoffers dan oorlogen. Dit thema is dan ook uiterst belangrijk en al wie er in de praktijk bij betrokken is moet de wetgeving erover goed onder de knie hebben.”

Bruno Bachely, federaal secretaris van de AC belast met de papiersector

kunnen reageren in het bedrijf. Het ‘bonus-malus’ systeem dat eind 2006 werd ingevoerd om de arbeidsongevallen in een bedrijf mee te laten tellen voor de berekening van de verzekeringspremie, moest de werkgevers ertoe aanzetten een preventief beleid te voeren. Dit systeem kan echter een boemerangeffect hebben. Het zogezegde idee van de « zero accident » leidt ertoe dat ongevallen verdoezeld worden, en dan vooral de lichtste. Men gaat er trouwens van uit dat niet aangegeven arbeidsongevallen maar liefst 2/3 van het totale aantal bedragen, en hier gaat het ook over de zware ongevallen.

De gevaren van CAO 90

In de papiersector wordt de CAO 90 over resultaatgebonden beloningen weinig toegepast. Dit is zeker een goede zaak, want de werknemers die onderworpen zijn aan de CAO 90 hangen af van de verwezenlijking van doelstellingen die de directie vastlegt. Er bestaat een reëel risico dat men gezondheid gaat verkopen tegen premies die niet terugkerend en ook niet belastbaar zijn en die bijgevolg niets bijdragen

aan de sociale zekerheid of aan de solidariteit. Deze CAO heeft duidelijk tot doel de werknemers in individuele hokjes te stoppen en dus te verdelen. Sommigen gaan dan werken, ook al zijn ze ziek of gewond, en op het einde van hun loopbaan zijn ze fysiek volledig uitgeput. De boetes die door bedrijven met ‘verzwaarde risico’s’ worden betaald moeten door de verzekeraar integraal geïnvesteerd worden in de preventie van arbeidsongevallen. Dit is een idee dat we zeker niet mogen loslaten. Men mag ook niet vergeten dat de wet van 1971, die door werkgevers en vakbonden werd onderhandeld, oorspronkelijk tot doel had de strafrechtelijke immuniteit van de werkgever te laten vallen, in ruil voor de automatische erkenning van ongevallen. Alleen wordt dat automatisme steeds minder toegepast.

Werknemers zijn geen machines

In de opleidingen van nieuwkomers, van werknemers die van functie veranderen of met nieuwe machines moeten werken, moet er meer aandacht gaan naar de risico’s op arbeidsongevallen. Er moet ook

nauwgezetter toegekeken worden op de werkhervatting na een ongeval, want al te vaak gebeurt dit te snel. Bovendien moet de vakbondsafgevaardigde erover waken dat het slachtoffer voldoende ondersteund en begeleid wordt, meer bepaald tijdens de gesprekken met de bedrijfsdirectie. De ergonomie van de arbeidsposten en ook de risico-analyse moeten voor ons een dagelijkse bekommernis worden. De druk die bijvoorbeeld uitgaat van uitvindsels zoals ‘ongevallentellers’ in de ateliers, kan ook aanzetten om de ongevallen niet aan te geven, en uiteraard moeten we dit absoluut proberen te vermijden. De vrees voor werkloosheid en de economische wedijver zetten de werknemers enorm onder druk. Ze moeten alsmaar productiever worden en daardoor wordt hun eigen gezondheid en veiligheid maar bijzaak. Onze afgevaardigden hebben eraan herinnerd dat de machines zich moeten aanpassen aan de werknemers, en niet omgekeerd.

De conclusie is dat deze studiedag meer dan geslaagd was, zowel wat betreft de deelname als de informatie en de sensibilisatie. Dit is zeker voor herhaling vatbaar. ■

Eindelijk geen discriminatie meer

Wanneer een werkneemster zwanger is loopt ze op haar werk soms risico voor haar gezondheid of voor de gezondheid van het kind dat ze verwacht. In dat verband is er een wet met een stapsgewijze regeling waarbij de werkgever eerst op zoek moet gaan naar aangepast ongevaarlijk werk voor de werkneemster. Pas wanneer dit niet mogelijk is moet zij preventief verwijderd worden van de arbeidsplaats.

We stellen vast dat heel wat werkneemsters automatisch preventief worden verwijderd, zonder dat in de onderneming effectief op zoek gegaan wordt naar een aangepaste werkpost. Een preventieve verwijdering veroorzaakt steeds een vermindering van het inkomen van de zwangere vrouw.

Ongelijke vergoedingen

In het verleden bestond er bovendien een discriminatie tussen deze preventief verwijderde zwangere werkneemsters. Een aantal onder hen, een minderheid, kon naast de uitkering van het ziekenfonds een beroep doen op een aanvullende uitkering van het Fonds voor de Beroepsziekten. Hierdoor konden zij rekenen op een inkomen van om en bij de 90% van hun voormalig, begrensd nettoloon.

Andere zwangere werkneemsters waarvoor de werkgever geen aangepast werk had, hadden

geen recht op een aanvullende vergoeding van het Fonds voor de Beroepsziekten en vielen terug op een uitkering van 60% van een begrensd nettoloon.

Tijdens ons laatste Statutair Congres van december 2008 vroegen wij aandacht voor deze discriminatie. Wij wilden een wijziging van de reglementering zodat geen enkele preventief verwijderde zwangere werkneemster nog loonverlies zou lijden. Iedereen moet recht krijgen op eenzelfde vergoeding.

Stap in de goede richting

Het laatste interprofessioneel akkoord voor de periode 2009-2010 komt ons deels tegemoet en zorgt voor een eenvoudig en gelijk vergoedingssysteem voor alle preventief verwijderde zwangere vrouwen via het ziekenfonds. Alle preventief verwijderde zwangere werkneemsters zullen vanaf 1 januari 2010 van een uitkering van 90%

van een begrensd nettoloon kunnen genieten.

In een aantal sectoren zijn er bovendien aanvullende systemen die geregeld worden per CAO. Via sectorale fondsen voor bestaanszekerheid of rechtstreeks via de werkgever wordt voor een extra bijpassing gezorgd. Soms wordt het behoud van het loon verzekerd, waardoor de preventief verwijderde zwangere vrouwen uitkomen op een bijna volledig nettoloon.

Maar, zolang zwangere werkneemsters door gevaarlijke arbeidsomstandigheden niet aan het werk kunnen blijven en bij preventieve verwijdering niet van een volledige inkomensgarantie kunnen genieten is ons werk in dit dossier niet achter de boeg. ■

Wat doe je als je ziek wordt tijdens je betaald verlof?

Het samenvallen van het betaald educatief verlof (BEV) met tijdelijke werkloosheid hebben we besproken in ons vorig nummer. In dit artikel bekijken we wat er van de werknemer wordt verwacht als hij ziek valt tijdens zijn betaald verlof. We behandelen achtereenvolgens drie typegevallen. Mocht u daarna nog vragen hebben, ga dan zeker te rade bij uw gewestelijke afdeling.

Je volgt een cursus en neemt tegelijkertijd BEV

De cursus valt dus samen met jouw normale werkuren maar je bent afwezig wegens ziekte.

Je moet je afwezigheid wettigen (met een kopie van het medisch attest) bij de organisatoren van de cursus die je volgt. Maar, vermits je niet aanwezig bent zul je geen BEV krijgen voor die cursussen, ook al is je afwezigheid gewettigd.

Je bent dus niet meer met 'educatief verlof', maar je bent arbeidsongeschikt wegens ziekte. Je moet het medisch attest over je arbeidsongeschiktheid dus in de eerste plaats bezorgen aan je werkgever.

Je arbeidsovereenkomst wordt dan geschorst wegens ziekte, en niet

omdat je BEV neemt, want daar heb je dan geen recht op. Er gelden dan dezelfde spelregels inzake je gewaarborgd loon zoals wanneer je normaal werkt en ziek wordt.

Je volgt een cursus buiten je normale werkuren, en je bent in de les aanwezig hoewel je een doktersbriefje hebt dat zegt dat je 'arbeidsongeschikt' bent

Vermits je de lessen effectief bijwoont, heb je recht op een overeenkomstig aantal BEV-uren. Je kunt deze uren dan opnemen volgens de gebruikelijke spelregels.

Je bent met educatief verlof en dit verlof valt niet samen met het volgen van een

cursus, je wordt ziek en je krijgt een medisch attest dat je arbeidsongeschikt verklaart voor de duur van je ziekte

Als je met educatief verlof bent, wordt je arbeidscontract geschorst voor de duur van het verlof. Het feit dat je tijdelijk arbeidsongeschikt bent door ziekte vervangt deze schorsing niet tijdens de duur van je educatief verlof. Je arbeidsovereenkomst blijft geschorst wegens betaald educatief verlof en je ontvangt je loon volgens de regels van het educatief verlof (begrensd loon); de regels van gewaarborgd loon wegens ziekte gelden dan niet. ■

DE VAKBONDEN OVER HET KLIMAAT

Minder broeikasgassen, meer sociale rechtvaardigheid

15.000 betogers in Brussel op 5 december. 100.000 betogers in Kopenhagen, een week later. Vakbonden, milieugroepen en Noord-Zuidbewegingen slaan de handen in elkaar voor een internationale klimaatpolitiek die zorgt voor sociale rechtvaardigheid. De Algemene Centrale trekt mee aan de kar.

Op 12 december stapten dik 800 Belgische actievoerders van de trein in Kopenhagen om mee te doen aan de grote betoging naar aanleiding van de klimaatconferentie die de Verenigde Naties er hielden. De hele reisweg hadden ze al gedebatteerd over 'klimaat en sociale gerechtigheid'. Oxfam radio zorgde onderweg voor de uitzending van interviews en rondetafels, een handige manier om de media te gebruiken. Het verdient navolging. Meer dan 20 NGO's en vakbonden hadden samen de trein ingelegd. Het ABVV reisde mee, met een fikse delegatie. Onder hen ook Philippe Vigneron van de studiedienst van de Algemene Centrale. De dag na de massabetoging vroegen we hem hoe klimaatpolitiek en sociale gerechtigheid moeten samengaan.

Philippe Vigneron: Er zijn al verschillende klimaatconferenties geweest, maar met Kopenhagen is het de eerste keer dat de internationale vakbeweging zo krachtig doorweegt in de discussies. Dat is ook nodig. De beperking van de CO2-uitstoot moet losgemaakt worden van economische belangen en machtspeletjes. Er wordt gemarchandeerd met emissierechten. De arme landen krijgen wat geld toegestoken, maar finaal trekken zij aan het kortste eind. Het eigendomsrecht van nieuwe groene technologieën is in handen van

rijke landen. Als arme landen er niet voluit toegang toe krijgen kunnen zij onmogelijk volgen. Dit is een kapitalistische logica die ons niet vooruit helpt. De mens moet centraal staan in het klimaatdebat, zoals het oorspronkelijk in de internationale akkoorden ook werd gesteld. Er is een rechtvaardige overgang naar een groene economie nodig.

Wat bedoelen we eigenlijk met die rechtvaardige overgang?

Philippe Vigneron: De economie schakelt over naar nieuwe productiemethodes die weinig broeikasgassen voortbrengen. Daardoor veranderen de jobs en komen er ook heel nieuwe jobs bij. En dat moet gebeuren met respect voor goede arbeidsvoorwaarden. De regels van de Internationale Arbeidsorganisatie, de IAO, moeten nageleefd worden. Er moet gezorgd worden voor duurzaam werk. En er moet voor gezorgd worden dat iedereen werk heeft, dat het arbeidsvolume eerlijk verdeeld wordt.

Het probleem is natuurlijk dat de nieuwe technologieën doorgaans functioneren met veel minder werkkrachten?

Philippe Vigneron: Ja, maar opgepast met die redenering. De wereld zal morgen niet uitsluitend draaien met computers of windmolens. Er zullen nog altijd grondstoffen nodig zijn om nieuwe

groene producten te maken. Industriële sectoren zoals de chemie, het glas of de cementproductie zullen blijven bestaan. Je kunt die niet stopzetten en alle werknemers naar huis sturen. Er moet hard gezocht worden naar nieuwe technologieën om die activiteiten milieuvriendelijker te maken.

Maar de vraag was wat er moet gebeuren als een groene economie voor minder jobs zorgt?

Philippe Vigneron: Dan moeten we het opnieuw hebben over de herverdeling van de arbeid. Dan moet de arbeidsduurverkorting weer op de agenda geplaatst worden. En in ieder geval, als nieuwe productiemethodes minder arbeid vragen, is het niet aan de orde om de loopbaan te verlengen. Dat zijn de standpunten die de Algemene Centrale in het debat brengt. ■

“Als nieuwe productiemethodes minder arbeid vragen moet de arbeidsduurverkorting weer op de agenda komen.”

Palestina: waardig werk is onmogelijk onder Israëlische bezetting

Sedert drie jaar bestaat er een solidariteitsproject tussen de Algemene Centrale ABVV en de petrochemische vakbond PGFTU in Palestina. Begin december was een delegatie van de Algemene Centrale en FOS, het Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking, ter plaatse om de toestand te evalueren. Bedoeling van deze reis was om een beeld te krijgen van de arbeidsomstandigheden van de Palestijnen en om aan den lijve te ondervinden wat de impact is van de Israëlische bezetting op het dagelijkse leven.

In Nablus heeft onze delegatie de vertegenwoordigers van de petrochemische vakbond PGFTU ontmoet. Het samenwerkingsproject tussen de AC en de PGFTU werd drie jaar geleden opgestart. Hoog tijd bijgevolg om de resultaten te beoordelen. Dit samenwerkingsverband is opgebouwd rond 4 thema's: de werking van de vakbond, de vorming (vooral over veiligheid en gezondheid op het werk), de ledenwerving en een algemene kennis van de petrochemische nijverheid. Voor elk thema werden er trouwens concrete voorstellen gedaan.

De petrochemische sector in Palestina bestaat uit heel kleine bedrijven die bijvoorbeeld zeep

of cosmetica produceren. De werknemers ondervinden een hoop problemen op het vlak van de veiligheid. Het werken met chemische producten is hier zeker niet vreemd aan. Bovendien drukt de bezetting elke dag opnieuw haar stempel op het werk.

Tijdens het verblijf bezocht de delegatie eveneens verschillende steden, waaronder Jeruzalem/Al-Quds, Hebron, Nablus en Qalqiliya. Stuk voor stuk zijn deze steden verschillend, maar één ding hebben ze gemeen: ze gaan gebukt onder de Israëlische bezetting die diverse vormen aanneemt: militaire checkpoints, een torenhoge betonmuur dwars door de stad, Joodse nederzettingen of

gewoonweg alle drie. Israël voert er een waar Apartheidsbeleid.

In Nablus omschrijven de inwoners de situatie als "kalmer, maar niet verbeterd". In de meeste Palestijnse steden heerst er nog veel frustratie en onmacht. Een doorsnee dag in Palestina begint met urenlang aanschuiven aan een checkpoint om op je werk te geraken. Je wordt constant en overal gecontroleerd. 's Avonds komen wij een aantal zichtbaar uitgeputte werknemers tegen die een prikkeldraadversperring passeren om naar huis te gaan. De vermoeidheid veroorzaakt ook talrijke arbeidsongevallen. Palestijnse vakbonden zijn evenwel niet erkend in Israël waardoor ze noodgedwongen langs de zijlijn staan.

De woede van de Algemene Centrale

Uit het bezoek van de AC-delegatie aan Palestina blijkt duidelijk dat de Israëlische bezetting de oorzaak is van de armoede, de werkloosheid en de sterk verloederde levensomstandigheden van de Palestijnse bevolking. Israël houdt de bevolking in een economische wurggreep waardoor het levenspeil fors achteruitgaat en de investeringen aanzienlijk worden belemmerd. Welnu, begin december verbleef een Vlaams-Brussels-Waalse handelsmissie in Israël om de handelsrelaties tussen België en Israël te bevorderen. Onvoorstelbaar voor iedereen die de toestand en het conflict in de regio kent. Dit is een totaal verkeerd signaal aangezien dit indruist tegen alle internationale afspraken en pogingen om geloofwaardige vredesgesprekken opnieuw op gang te brengen.

Voor de Algemene Centrale ABVV getuigt een dergelijke handelwijze van je reinste hypocrisie: enerzijds worden onderwijsprojecten met de Palestijnen ondersteund en anderzijds worden de handelsrelaties met Israël bevorderd. De Israëlische economie steunen, komt neer op het financieren van de apartheidsmuur, de Joodse nederzettingen en de militaire bezetting.

Voor meer info en foto's:
www.accg.be. ■

kort nieuws...

De Burgerschapsprijs 2009 voor Kif Kif en Les Territoires de la Mémoire

De Stichting P&V reikte in november haar Burgerschapsprijs 2009 uit aan Kif Kif en Les Territoires de la Mémoire. Dit zijn twee Belgische verenigingen die bekend staan voor hun strijd tegen onverdraagzaamheid, discriminatie en racisme in ons land.

Deze 2 vzw's leveren prachtig werk op het gebied van sensibilisatie en opvoeding. Met concrete acties dragen zij bij tot een meer solidaire en burgervriendelijke maatschappij. De jury van de Stichting P&V koos hen uit voor deze Burgerschapsprijs om hen te bedanken voor hun

werk. Dit zijn initiatieven van geëngageerde burgers, met hun acties dragen zij belangrijke maatschappelijke waarden uit zoals verdraagzaamheid, solidariteit en dialoog.

De Stichting P&V ontstond in de schoot van de verzekeringsmaatschappij P&V waarmee de socialistische gemeenschappelijke actie zeer nauwe banden heeft.

Meer info op volgende website www.fondationpv.be. ■

Kif Kif

Kif Kif heeft zich tot taak gesteld de burgers en de overheid te sensibiliseren voor het lot van de minderheden. Ze gebruikt nieuwe voorlichtingsmiddelen om de bewustwording te bevorderen en de mentaliteiten te wijzigen, om beter samen te leven. De vereniging die haar thuisbasis in Antwerpen heeft en een antenne in Brussel en Gent, is actief in de hele Vlaamse gemeenschap. Met haar acties bevordert de vereniging de participatie en integratie van minderheden.

Les Territoires de la Mémoire

Het centrum Les Territoires de la Mémoire draagt bij tot de strijd tegen vreemdelingenhaat en racisme. Het centrum wil werken aan een toleranter en menselijker samenleving. Ze bestudeert de geschiedenis, en vooral dan de opkomst van extremistische strekkingen in het Europa van de twintigste eeuw. Ze wil de kritische geest in onze samenleving bevorderen. De vereniging houdt de gedachtenis van het verleden in ere, maar staat open voor het heden en werkt toekomstgericht.

Verruiming van de lijst met beroepsziekten

Het beheerscomité van het Fonds voor Beroepsziekten heeft begin november van vorig jaar beslist om peesontstekingen toe te voegen aan de lijst van beroepsziekten. Peesontstekingen kennen we ook onder de naam tendinitis.

Het is een stap in de goede richting naar de erkenning van aandoeningen aan spieren en pezen door overbelasting. Het ABVV dringt daar al lang op aan.

Tendinitis aan de onderste ledematen wordt evenwel nog niet erkend door het fonds. Alleen voor spektakelartiesten wordt een uitzondering gemaakt.

De aandoening wordt als volgt beschreven:

*Aandoeningen van de pezen, peesscheden en spier- en peesaanhechtingen van de **bovenste ledematen** veroorzaakt door overbelasting van deze structuren ingevolge krachtige, repeterende bewegingen of ingevolge ongunstige houdingen.*

Deze nieuwe erkenning zal wel maar van toepassing zijn tegen het einde van 2010, misschien zelfs het begin van 2011. ■

Sociale gids: nieuwe brochures

Er werden nieuwe brochures toegevoegd aan de sociale gids. Volgende thema's komen erin aan bod: het voltijds brugpensioen, het halftijds brugpensioen, de CPBW-agenda, de Ondernemingsraad en de tijdelijke werkloosheid. Deze brochures kunnen online geraadpleegd worden op onze website www.accg.be en zijn beschikbaar in uw afdeling. ■

De sociale zekerheid, wat is dat?

Wat is de sociale zekerheid? In welke domeinen speelt ze een rol? Hoe wordt ze gefinancierd? Is er een verschil tussen sociale uitkeringen en sociale bijstand? Wat zijn de verschillende uitkeringen en bijslagen? En de bedragen ervan? De begrotingen? Welke zijn de interessantste budgettaire en statistische gegevens? De editie 2009 van de brochure "Alles wat je altijd al wilde weten over de sociale zekerheid" helpt u om de werking van ons solidariteitssysteem beter te begrijpen.

Het betreft een praktisch document dat u kunt raadplegen op de website www.socialsecurity.fgov.be van de FOD (Federale Overheidsdienst) Sociale Zekerheid. ■

Wegwijs in...

Er zijn twee nieuwe wegwijsbrochures uitgekomen: 'Wegwijs in werken in het stelsel van de dienstencheques' en 'Wegwijs in werk en ouderschap'. De brochure over de dienstencheques bespreekt de kenmerken van de arbeidsovereenkomst in deze sector, de algemene werking van de dienstencheques en het geheel van de arbeidsvoorwaarden. Ze legt ook de mogelijke beschermingsmaatregelen uit. De tweede brochure geeft een antwoord op de vele vragen die jonge ouders zich kunnen stellen op het vlak van beschermingsmogelijkheden, verlof, en de verschillende tegemoetkomingen van de sociale zekerheid waarop zij recht hebben. De brochures kunnen worden geraadpleegd of besteld op de website: www.werk.belgie.be. ■

21
ACinfo

Portaalsite over herstructurerings

Werkgevers die zich willen informeren over de regels en procedures in geval van herstructurering van een onderneming, kunnen voortaan terecht op de portaalsite www.herstructureren.be. Het is ook een nuttig instrument voor werknemers om na te gaan wat hun rechten zijn. Een herstructurering is een complexe aangelegenheid en de regelgeving is versnipperd over verschillende bevoegdheidsniveaus. De portaalsite bundelt de informatie van de verschillende federale en gewestelijke overheidsdiensten: de FOD (Federale Overheidsdienst) Werkgelegenheid, de RVA (Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening) en de gewestelijke tewerkstellingsdiensten (VDAB, Actiris, Forem, ADG). Er zijn drie rubrieken op de site: "Onderneming in herstructurering", "Begeleidingsmaatregelen" (outplacement, begeleiding door een tewerkstellingscel en het brugpensioen), "Behoud van tewerkstelling" (het systeem van tijdelijke werkloosheid, de maatregelen ter ondersteuning van de tewerkstelling en de anticrisismaatregelen). ■

NIEUW OP ONZE SITE

www.accg.be in een nieuwkleedje

22

ACinfo

Een fonkelnieuw jaar, kersverse ambities en een ander gezicht voor de website van de Algemene Centrale. Als vervolg op de enquête die eind november 2009 werd georganiseerd via AC Info, de Nieuwe Werker en onze internetsite, zullen we het gebruik van de site vereenvoudigen.

Voorrang aan sectorale informatie

Een belangrijke wijziging van de website heeft betrekking op de sectorale informatie. De nadruk zal vooral worden gelegd op de sectoren, met toegankelijke informatie en snellere publicatie van de laatste nieuwtjes. Als je inlogt op de homepagina, krijg je voortaan een overzicht van alle wijzigingen in de paritaire comités. Bijgevolg volstaat een enkele klik om toegang te krijgen tot de gewenste sectorale pagina met de meeste recente lonen, laatste publicaties en nuttige informatie voor het vakbondswerk.

Andere nieuwigheid: de AC-newsletter

De topper van het jaar is zonder meer de lancering van onze newsletter. Voortaan ontvang je elke maand de AC-newsletter rechtstreeks in je mailbox. Hiervoor volstaat het om je in te schrijven op de website. Je zal dan automatisch een maandelijks overzicht ontvangen van de laatste gebeurtenissen en recentste publicaties. Een wereld die opengaat dankzij het internet én www.accg.be. ■

vakantie & ontspanning

HET RECHT OP VAKANTIE, EEN IDEAAL WAARIN WE TEN ZEERSTE GELOVEN!

Vanaf 1939, strijden de Algemene Centrale en de Groep Floreal
voor het respect van deze waarden.

Profiteer nu, als lid van de Algemene Centrale,
van een **KORTING VAN 25 %** op de logementprijzen!

WWW.FLOREALCLUB.BE

VAKANTIECENTRA

CAMPINGS

WINTERBESTEMMINGEN

Schrijf u in op onze nieuwsbrief via info@floreality.be
en vermeld de code AC info (+ adres).

De eerste 100 personen ontvangen een gratis
inkomkaart voor het Vakantiesalon te Antwerp Expo!

VAKANTIE MET EEN EXTRA DIMENSIE

4 december: een onverwacht krachtige betoging bracht op geen tijd 5.000 militanten van het ABVV op de been. ACLVB deed mee, ACV vond het overbodig. We eisten forse maatregelen voor de bescherming van de tewerkstelling. En we maakten een vuist voor een gelijk statuut voor arbeiders en bedienden, met voorrang voor een betere ontslagvergoeding voor de arbeiders. Het was afgesproken met de werkgevers om vooruitgang te boeken in dit dossier. Afwachten nu wat de onderhandelingen geven. ■